

Національний університет
«Острозька академія»

«ЗАТВЕРДЖУЮ»
Голова Приймальної комісії
Національного університету
«Острозька академія»

І. Д. Пасічник

«28» лютого 2020 року

ПРОГРАМА ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

для вступників на навчання для здобуття освітнього ступеня **магістра**
зі спеціальності **031 «Релігієзнавство»**,
освітньо-професійної програми **«Релігієзнавство»**

Острог – 2020

Програма фахового вступного випробування для вступників на навчання для здобуття освітнього ступеня магістра зі спеціальності 031 «Релігієзнавство», освітньо-професійної програми «Релігієзнавство» / Укладачі д. філос. н., проф. Зайцев М.О., к.і.н., доц. Филипчук С.В., к.і.н. Якуніна К.І. – Острог: НаУОА, 2020.

Програма розглянута та схвалена на засіданні кафедри культурології та філософії (Протокол № 8 від 18 лютого 2020 року)

Завідувач кафедри культурології
та філософії

Микола ЗАЙЦЕВ

Програма розглянута та схвалена на засіданні Приймальної комісії Національного університету «Острозька академія» (Протокол № 5 від 28 лютого 2020 року)

Відповідальний секретар
приймальної комісії

Юлія ХАРЧУК

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Мета фахового вступного випробування полягає у з'ясуванні рівня теоретичних знань та практичних навичок вступників, які вступають на навчання для здобуття освітнього ступеня магістра зі спеціальності 031 «Релігієзнавство», освітньо-професійної програми «Релігієзнавство» на основі освітнього ступеня бакалавра/магістра, освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліста здобутого за цією або іншою спеціальністю найбільш здібних до успішного опанування дисциплін магістерської програми: «Вселенське православ'я: проблеми розвитку»; «Експертиза творів сакрального мистецтва»; «Релігієзнавча думка України», «Свобода буття релігії в суспільстві: Україна та міжнародний контекст», «Символіка християнської культури», «Релігія та суспільна комунікація».

Результати фахового вступного випробування використовуватимуться під час формування рейтингового списку та конкурсного відбору вступників у межах ліцензованого обсягу.

II. ПОРЯДОК СКЛАДАННЯ ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

Організація фахового вступного випробування здійснюється відповідно до Положення про приймальну комісію Національного університету «Острозька академія» та Положення про організацію та проведення вступних випробувань у Національному університеті «Острозька академія»

https://www.oa.edu.ua/ua/abiturijentovi/receiving_commission/polozhenya_pro_pruymalny_komisiyu

Фахове вступне випробування проводиться у тестовій формі з використанням комп'ютерної техніки та системи Moodle з таких дисциплін як: «Історія релігій», «Нехристиянські релігії та езотеричні вчення», «Географія та етнологія релігій», «Історія релігій в Україні».

III. ВИМОГИ ДО ЗДІБНОСТЕЙ І ПІДГОТОВЛЕНOSTІ ВСТУПНИКІВ

Для успішного засвоєння освітньо-професійної програми магістра вступники повинні мати базову або повну вищу освіту та здібності до оволодіння знаннями, уміннями і навичками в галузі природничо-наукових, загальнорелігійних та конкретно-релігійних наук. Обов'язковою умовою є вільне володіння державною мовою.

У розрізі зазначених вище дисциплін вступник повинен:

«Історія релігій»:

знати:

- зміст дискусій навколо проблеми походження релігії;
- типологію релігій, їх градацію;
- класифікацію релігій;
- історичні та географічні детермінанти розвитку релігій.

вміти:

- розкривати генезис і еволюцію релігії в історії суспільства;
- аналізувати первісні форми релігійних вірувань, родоплемінні релігії в сучасному і минулому;
- висвітлити становлення монотеїстичних релігій;
- аналізувати історію виникнення та засади віровчення основних світових релігій;
- застосовувати набуті знання в процесі аналізу наявного стану релігії, проблем та перспектив її розвитку.

«Нехристиянські релігії та езотеричні вчення»:

знати:

- зміст основних понять, принципів, концепцій, етапи історичного розвитку новітніх релігійних течій та рухів;
- історію виникнення та розвитку нових релігійних рухів;

- фундаментальні ідеї нових релігійних рухів і груп, що вплинули на хід їхньої практичної обрядової діяльності;
- проблему співвідношення різних напрямків нових релігійних рухів;
- значення сучасних релігійних рухів та езотеричних груп в релігійному та суспільному житті на різних континентах, країнах.

вміти:

- застосовувати володіння теоретичним інструментарієм НРТ в подальшій професійній діяльності;
- порівнювати віровчення різних новітніх релігійних груп;
- працювати з першоджерелами; розрізняти групи нехристиянського, орієнталістського, синкретичного, сатанинського, езотеричного та інших напрямків;
- описувати обряди різних новітніх релігійних груп.

«Географія та етнологія релігій»:

знати:

- місце географії релігій в системі географічних наук та її зв'язки з іншими науками;
- проблеми релігійно-географічних досліджень в Україні та світі;
- функції релігії у суспільстві;
- географічні аспекти походження релігії;
- релігійний склад населення світу.

вміти:

- характеризувати взаємодію і співвідношення культури та релігії;
- виявляти особливості поширення релігій у світі;
- визначати роль релігійного фактору у суспільних процесах;
- аналізувати релігійні, етнорелігійні процеси у світі та окремих регіонах.
- аналізувати зміст теорії та історії релігії;
- орієнтуватися в основних підходах у вивченні релігійної ситуації в сучасному світі;
- виділяти особливості віровчення, культу та церковної (конфесійної) організації релігій, їх місце в історії духовного розвитку людства;
- використовувати отримані знання у міжконфесійному діалозі;
- використовувати методи історіографічних досліджень;
- використовувати методи джерелознавчого аналізу.

«Історія релігій в Україні»:

знати:

ключові питання історії поширення й основних етапів утвердження релігійних організацій в Україні, розбудови її церковних структур та міжконфесійних взаємин на землях сучасної України в контексті загальноісторичного розвитку.

вміти:

- характеризувати загальні тенденції та визначати особливості історичного розвитку релігійних організацій України;
- робити диференційований порівняльно-історичний аналіз окремих подій та явищ церковної історії на різних хронологічних етапах;
- показати місце і роль релігійних організацій України в духовній спадщині українського народу;
- здійснювати лекційну та красназничу роботу в галузі релігієзнавства, консультувати місцеві державні, громадські й культурні установи України з питань релігійного життя, сприяти збереженню культурно-духовних пам'яток;
- аналізувати статистику, моніторити інформацію в різних типах ЗМІ щодо виявлення об'єктивного висвітлення життя релігійних організацій в Україні та подолання негативних стереотипів щодо них.

ІV. НАВЧАЛЬНИЙ МАТЕРІАЛ, ЯКИЙ ВІНОСИТЬСЯ НА ФАХОВЕ ВСТУПНЕ ВИПРОБОВУВАННЯ ТА ЛІТЕРАТУРА ДЛЯ ПІДГОТОВКИ

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ З ДИСЦИПЛІНИ «ІСТОРІЯ РЕЛІГІЙ»

1. Сутність релігії. Теорії походження релігії.
2. Специфіка зороастризму як етнічної релігії.
3. Індуїзм: специфіка віровчення та релігійної практики.
4. Виникнення та поширення буддизму. Буддійське віровчення та культ.
5. Іудаїзм, його становлення, основи віровчення.
6. Джерела християнства. Суспільно-історичні умови виникнення та поширення християнства.
7. Специфіка православ'я як різновиду християнства.
8. Католицизм: особливості віровчення та культу.
9. Іслам: походження, віровчення, культ.
10. Виникнення протестантизму. Характеристика раннього протестантизму.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Головащенко С. Історія християнства. – К., 1999.
2. Історія релігії в Україні: Навчальний посібник / За ред. А. М. Колодного, П. Л. Яроцького. – К., 1999.
3. Лубський В. І., Лубська М. В. Історія релігії. – К., 2007.
4. Ватиканський собор. Документи Другого ватиканського собору: Конституції, декрети, декларації – Львів, 1996.
5. Григулевич Й. Р. Папство. Століття ХХ. Пер. з рос. – К., 1988.
6. Історія релігії в Україні: В 10 т. — Т. 2: Українське православ'я. – К., 1997.
7. Каниткар В. П., Оуэн К. У. Індуїзм. – М., 1999.
8. Корнев В. І. Буддизм – релігія востока. – М., 1990.
9. Любашенко В. І. Історія протестантизму в Україні. – К., 1996.
10. Максуд Р. Іслам. – М., 1999.
11. Щербатской Ф. І. Избранные труды по буддизму. – М., 1989.
12. Эрикер К. Буддизм. – М., 2000.

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ З ДИСЦИПЛІНИ «НЕХРИСТІЯНСЬКІ РЕЛІГІЇ ТА ЕЗОТЕРИЧНІ ВЧЕННЯ»

1. Новітні релігійні течії і рухи: поняття, типологічні риси, причини виникнення.
2. Неохристиянські релігійні рухи.
3. Неоорієнталістські релігійні рухи.
4. Сайєнтологічні (накологічні) релігійні рухи.
5. Езотеричні релігійні рухи.
6. Неоязичницькі релігійні рухи.
7. Синтетичні неорелігії.
8. Соціально-правовий аналіз діяльності новітніх релігійних рухів.
9. Аналіз технологій залучення та утримання у своїх лавах, котрі використовуються в неокультурі.
10. Сучасний неорелігійний рух в Україні: тенденції, прогнози на майбутнє.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Академічне релігієзнавство: Підручник./ За наук. ред. А. Колодного. – К., 2000.
2. Арестов В. М., Шудрик І. О. Нетрадиційні релігії: суть і спрямування. — К., 1990.
3. Борисенко О. Японські новітні релігійні течії в умовах глобалізації: глобальність та локальність // Українське релігієзнавство. – 2006. – № 2 (38). – С. 105–116.

4. Дорошенко А., Овсій О. Тоталітарні секти: нова міжнародна загроза // Політика і Час. – 1998. – № 11, 12.
5. Дудар Н. П. Филипович Л. О. Нові релігійні течії: український контекст (огляд, документи, переклади). – К.: Наукова думка. – 2000. – 132 с.
6. Ковалюк В. Нові релігійні рухи // Релігія в сучасному світі: Матеріали до курсу релігієзнавства / за ред. Г. Зімоня; [з пол. перекл. Г. Теодорович]. – Львів: Свічадо, 2007. – С. 329–346.
7. Колодний А. М. РУН віра (Рідна Українська Національна віра). – К., 2002.
8. Нікітченко О. Експерти про нетрадиційні релігії і міжрелігійні конфлікти // Людина і світ. – 2000. – № 8.
9. Новітні релігії в сучасній Україні. Збірник матеріалів. – К., 2000.
10. Павленко П. Сучасні харизматичні церкви і національні інтереси Української держави // Українське релігієзнавство. – 2002. – № 21. – С. 98–109.
11. Павлович З., єпископ. Позиція церкви щодо сект і нових релігійних рухів // Релігія в сучасному світі: Матеріали до курсу релігієзнавства / за ред. Г. Зімоня; [з пол. перекл. Г. Теодорович]. – Львів: Свічадо, 2007. – С. 434–451.
12. Петрик В. М., Ліхтенштейн Є. В. Новітні та нетрадиційні релігії, містичні рухи у суспільно-політичній сфері України: монографія. Навч. посібник. – К.: Вид-во Європейського університету, 2002. – 331 с.
13. Проблема неорелігій в контексті становлення демократичних державно-церковних відносин: Аналітична записка. – Київ, грудень 1998.
14. Слівак Я. Релігійна група і нові релігійні рухи (секти) // Соціальна психологія. – 2005. – № 1 (9). – С. 96–106.
15. Слівінський П. Й. Релігійний вінегрет: Кілька слів про нові релігійні і парарелігійні форми / [пер. з пол. Г. Теодорович]. – Львів: Свічадо, 1999. – 120 с.
16. Соловійов В. Види класифікації нових релігійних рухів // Українське релігієзнавство. – 2000. – № 14. – С. 78–89.
17. Стельмашенко Ю. Основи віровчення РУНВіри: витоки та сутність // Українське релігієзнавство. – 2004. – № 29. – С. 67–77.
18. Степовик Д. Релігії, культури і секти світу. – Івано-Франківськ, 2002. – 235 с.
19. Тамамян Н. Неоіндуїзм на території України: виникнення й сучасне положення // Українське релігієзнавство. – 2006. – № 3 (39). – С. 127–135.
20. Титаренко В. Соціально-психологічний погляд на сучасний харизматичний рух // Українське релігієзнавство. – 2002. – № 21. – С. 109–119.
21. Филипович Л. Неорелігії України в епоху постмодерну // Українське релігієзнавство. – 2005. – № 3 (35). – С. 261–279.
22. Шмігельський М. Нові релігійні течії і молодь // Українське релігієзнавство. – 2002. – № 21. – С. 119–126.
23. Шмігельський М. Релігійні рухи на веб-сайтах // Українське релігієзнавство. – 2001. – № 19. – С. 85–93.

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ З ДИСЦИПЛІНИ «ГЕОГРАФІЯ ТА ЕТНОЛОГІЯ РЕЛІГІЙ»

1. Географічні аспекти вивчення релігії.
2. Статистика та географія релігій.
3. Історико-географічні особливості розвитку релігій.
4. Релігійна геоситуація в сучасному світі
5. Географія релігій Європи.
6. Релігійна ситуація Азії.
7. Конфесійна карта Африки.
8. Релігійна особливість географічного регіону Австралії та Океанії.
9. Релігійна карта Америки.
10. Конфесійна структура та географія релігій в Україні.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Академічне релігієзнавство: Підручник / За ред. А. Колодного. – К.: Світ Знань, 2000. – 862 с.
2. Будуще релігії в Європе: збірник статей / под ред. И.Х. Максудов, О.К. Горевой. – СПб.: Алетей, 2010. – 288 с.
3. Васильєв Л. С. История религии Востока: Учебн. пособие для вузов. – 3-е изд., перераб. и доп. – М.: Книжный дом «Университет», 1998. – 432 с.
4. Ватикан. – М.: Вече, 2001. – 240с.
5. Віллем Жан-Поль. Європа та релігія. Ставки ХХІ-го століття / Пер. з фр. – К.: Дух та літера, 2006. – 331 с.
6. Дудар Н. Детермінанти сучасного стану релігійності / Н. Дудар // Людина і політика. – 2003. – № 2. – С. 93–110.
7. Дюркгайм Е. Первісні форми релігійного життя: Тотемна система в Австралії. – К., 2002. – 424 с.
8. Здіорук С.І. Суспільно-релігійні відносини: виклики Україні ХХІ століття. Монографія. – К.: Видавництво «Знання України», 2005. – 552 с.
9. Кін Майкл. Релігії мира. – Харків: Глобус, 2005. – 239 с.
10. Ковальчук А.С. Географія релігій в Україні. – Львів: Видавн. ЛНУ ім. І. Франка, 2003. – 308 с.
11. Костів К. Словник-довідник біблійних осіб, племен і народів. – К.: Україна, 1995. – 429 с.
12. Любіцева О.О., Мезенцев К.В., Павлов С.В. Історичні аспекти розвитку географічних досліджень релігійної сфери // Історія української географії і картографії: Матеріали наукової конференції, присвяченої 95-річчю від дня народження професора Володимира Кубійовича (Тернопіль, 25-26 грудня 1995 р.). – Тернопіль, 1995. – С. 228–230.
13. Мезенцев К.В., Павлов С.В. Географія релігії – нова галузь суспільно-географічних знань // Економічна та соціальна географія: Між від. наук. зб. – К.: Заповіт, 1995 – Вип. 47. – С. 100–105.
14. Пулар Поль. Релігії / Пер. с франц. Е.Д. Мурашкинцевой. – М.: Изд. «Весь Мир», 2003. – 144 с.
15. Шевчук Л.Т. Сакральна географія: Навч. посібник – Львів: Видавн. ЛНУ ім. Франка, 1999. – 160 с.

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ З ДИСЦИПЛІНИ «ІСТОРІЯ РЕЛІГІЙ В УКРАЇНІ»

1. Християнізація Київської Русі: теорії походження церковної ієрархії
2. Релігійний фактор у повстанні під проводом Богдана Хмельницького.
3. Поширення ісихазму в українському православному середовищі XIV – XVI ст.
4. Просвітницька діяльність церкви (братські школи, Острозький колегіум) XVI ст.
5. Напрямки рецензії грецької і візантійської книжної культури в Україні XIV – XVI ст.
6. Відновлення православної ієрархії та спроби «універсальної» унії у першій половині XVII ст.
7. Церковно-монастирське землеволодіння та господарське життя православної церкви в Україні (кінець XVII-XVIII ст.).
8. УПЦ Київського патріархату 1992 – 2012 рр.: інституційний розвиток та діяльність.
9. Український автокефальний рух на початку 1990-х рр.: утворення Київського патріархату, вересневий та жовтневий собори 1993 р.
10. Всеукраїнський собор УАПЦ 1990 р. як чинник українського національно-визвольного руху.
11. Православна церква в Україні в роки «перебудови» (1985 – 1991 рр.)
12. Партійно-державна політика комуністичного режиму щодо православної церкви у 1950 – 1980-х рр.

13. Українська православні церкви в діаспорі (кінець 1940-х – початок 1990 – х рр.) інституційне становлення у повоєнні роки, ієрархічні суперечності.
14. Автономна та автокефальна церква в роки гітлерівської окупації України 1941 – 1944 рр.
15. Духовенство та віруючі в умовах більшовицького режиму 1920 – 1930-х рр.
16. Православна церква в Польщі міжвоєнного періоду: здобуття автокефального статусу та українізація.
17. Православне церковне розділення у підрадянській Україні 1920-х рр.
18. Становлення УАПЦ у 1921 р. : ідейні засади церкви та проблема канонічності.
19. Духовенство та віруючі в українському національно-визвольному русі 1917 – 1919 рр.
20. Одержавлення та русифікація православної церкви на Правобережжі (кінець XVIII – перша половина XIX ст.)
21. Підпорядкування Київської митрополії Московському патріархату (церковне питання в Україні в другій половині XVII ст.)
22. Діяльність митрополита Петра Могили: ідея Київського патріархату. Берестейська унія: причини укладання та наслідки.
23. Становлення Української православної церкви за часів Великого Князівства Литовського.
24. Спроби утворення окремої Київської митрополії (перша чверть XV ст.)
25. Флорентійська унія та церковні змагання в Україні другої половини XV ст.
26. Розділення Київської митрополії у XIV – XV ст.
27. Прояви автокефального статусу Київської митрополії у XI – XII ст.
28. Поняття римо- та греко-католицизму.
29. Догматичні особливості Римо-католицької церкви.
30. Обрядові розбіжності в католицькій та православній традиціях.
31. Рух за об'єднання Церков. Флорентійська унія. Берестейська унія.
32. Структура Катехизму Католицької Церкви.
33. Церковний устрій Римо-католицької церкви.
34. Суспільне (соціальне) вчення Католицької Церкви.
35. Літургія РКЦ.
36. Таїнства та сакраменталії РКЦ.
37. Діяльність греко-католицької церкви в першій половині XX ст.
38. Знищення греко-католицької церкви. Львівський собор 1946 р.
39. Діяльність УГКЦ у підпіллі (1946-1989 рр.).
40. Процес відновлення УГКЦ.
41. Сучасна Українська греко-католицька церква як організаційна структура. Її внутрішнє життя.
42. Місіологія Церкви в греко-католицькій перспективі.
43. Принципи соціальної доктрини УГКЦ.
44. Українська греко-католицька церква поза межами України.
45. Проблема патріархату УГКЦ в сучасній Україні.
46. Концепція екуменічної позиції УГКЦ.
47. Український греко-католицизм: прогнози розвитку.
48. Основні доктрини магістерської Реформації.
49. Україна в європейському реформаційному процесі. Ранній протестантизм: лютеранство, кальвінізм, соцініанство, пієтизм.
50. Протестантська колонізація XVIII – XX ст. Український штундизм.
51. Зародження і розвиток євангельсько-баптистського руху в Україні.
52. Ранньопротестантські течії в незалежній Україні.
53. Сучасний баптистський рух в Україні та світі: оновлення традицій, модернізація культури та віровчення.
54. Сучасний п'ятидесятницький рух в Україні та світі.

55. Сучасний адвентистський рух в Україні та світі.
56. Сучасне лютеранство та реформоване християнство в Україні та світі.
57. Сучасні пресвітеріани, менноніти й методисти в Україні та світі.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Академічне релігієзнавство : [підручник / за ред. А. Колодного]. – К. : Світ Знань, 2000. – 862 с.
2. Актуальні проблеми державно-церковних відносин в Україні. - К. : ВІП, 2001.- 206 с.
3. Бондаренко В.Д. Релігійне життя в Україні: стан, проблеми шляхи оптимізації. - К. : Логос, 1996. - 37 с.
4. Гілл Д. Історія християнства. – К.: Темпора, 2010. – 560 с.
5. Єленський В. Є. Релігія після комунізму. Релігійно-соціальні зміни в процесі трансформацій центрально- і східноєвропейських суспільств: фокус на Україні. - К. : НПУ імені М. П. Драгоманова, 2002. - 419 с.
6. Здіюрук С. І. Суспільно-релігійні відносини : виклики Україні XXI століття : [монографія]. – К. : Знання України, 2005. – 552 с.
7. Ісиченко І. Історія Христової церкви в Україні. - Харків : Акта, 2003. - 471 с.
8. Любашенко В. Історія протестантизму в Україні. – Львів, 1995. – 350 с.
9. Санніков С.В. Огляд історії християнства. – К., 2007. – 720с.
10. Стоколос Н. Конфесійно-етнічні трансформації в Україні (XIX – перша половина XX ст.). – Рівне: Ліста, 2003. – 480 с.
11. Табак Ю. Православ'я і католицизм : Основні догматичні та обрядові відмінності (короткі нариси) / Юрій Табак. – Львів : Видавництво Українського Католицького Університету, 2007. – 66 с.

V. КРИТЕРІЙ ОЦІНЮВАННЯ, СТРУКТУРА ОЦІНКИ ТА ПОРЯДОК ОЦІНЮВАННЯ ПІДГОТОВЛЕНОСТІ ВСТУПНИКІВ

Фахове вступне випробування для вступників освітнього ступеня магістр на основі ступеня бакалавра (ОКР спеціаліста, ступеня магістра) проводиться у тестовій формі з використанням комп'ютерної техніки та системи Moodle.

Бал фахового вступного випробування визначається як сума балів, одержаних за вирішення 60 тестових завдань. Правильна відповідь за одне тестове завдання оцінюється в 1 бал, неправильна – 0 балів.

Загальна оцінка за виконання фахового вступного випробування виставляється системою Moodle за 12-бальною шкалою за заданою формулою, після чого автоматично переводиться у 200-бальну шкалу відповідно до таблиці 1.

Таблиця 1

Переведення бала за виконання завдань фахового вступного випробування, обрахованого за 12-бальною шкалою, в шкалу 100-200 балів

1	100
1,1	100
1,2	100
1,3	100
1,4	100
1,5	100
1,6	100
1,7	100
1,8	100
1,9	100

4	120
4,1	121
4,2	122
4,3	123
4,4	124
4,5	125
4,6	126
4,7	127
4,8	128
4,9	129

8	160
8,1	161
8,2	162
8,3	163
8,4	164
8,5	165
8,6	166
8,7	167
8,8	168
8,9	169

2	100
2,1	101
2,2	102
2,3	103
2,4	104
2,5	105
2,6	106
2,7	107
2,8	108
2,9	109
3	110
3,1	111
3,2	112
3,3	113
3,4	114
3,5	115
3,6	116
3,7	117
3,8	118
3,9	119

5	130
5,1	131
5,2	132
5,3	133
5,4	134
5,5	135
5,6	136
5,7	137
5,8	138
5,9	139
6	140
6,1	141
6,2	142
6,3	143
6,4	144
6,5	145
6,6	146
6,7	147
6,8	148
6,9	149
7	150
7,1	151
7,2	152
7,3	153
7,4	154
7,5	155
7,6	156
7,7	157
7,8	158
7,9	159

9	170
9,1	171
9,2	172
9,3	173
9,4	174
9,5	175
9,6	176
9,7	177
9,8	178
9,9	179
10	180
10,1	181
10,2	182
10,3	183
10,4	184
10,5	185
10,6	186
10,7	187
10,8	188
10,9	189
11	190
11,1	191
11,2	192
11,3	193
11,4	194
11,5	195
11,6	196
11,7	197
11,8	198
11,9	199
12	200

Вступник допускається до участі у конкурсі, якщо оцінка за виконання завдань фахового вступного випробування складає 100 балів і більше за 200-бальною шкалою оцінювання.

Якщо результат складання фахового вступного випробування вступника становить менше 100 балів, то він не допускається до участі у конкурсному відборі.

VI. ПОЛІТИКА ДОБРОЧЕСНОСТІ

Складаючи фахове вступне випробування, Ви погодились виконувати положення Кодексу академічної доброчесності¹.

Окреслимо його основні складові:

Виконувати всі завдання самостійно без допомоги сторонніх осіб.

Надавати для оцінювання лише результати власної роботи.

Не вдаватися до кроків, що можуть нечесно покращити Ваші результати чи погіршити/покращити результати інших вступників.

Не публікувати відповіді на питання, що використовуються у рамках фахового вступного випробування для оцінювання знань вступників.

¹ Кодекс академічної доброчесності Національного університету «Острозька академія» / https://www.oa.edu.ua/ua/info/kodeks_akademichnoj_dobrochesnosti